

maj-juni

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

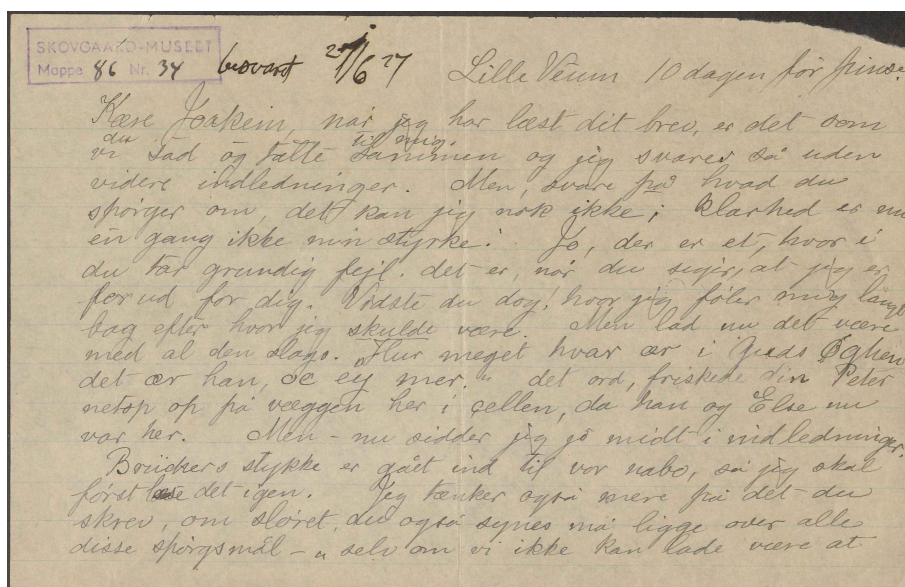
Mappe 86 nr. 34-34a

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.



gå og grunde over, at vi vel skal vide (det) sikkert i vor
tro men ganske uden bevis, ^{skriver du.}
Ma' jeg nu ikke lade pennen løbe, uden jeg sin vejle får
over vejlet det? I morges tidlig kom salmeene løbende og
svarede: "Vor tro er den forvisning på, at vi Guds nåde have
som ingen af sig selv kan få, men det er andens gave —
og — ja, sandheds ånd forviss os på, at også vi er af
Gud faders omme" osv. Det var sin en gang Morten Lassen
falte inde i Søbyerg, særlig om det vers. Jeg syntes han
falte så sikkert, så afgjort — som om han altid epde den
forvisning. Anders og jeg traf til at følges med ham
ud af kirken. Jeg sagde: ja, jeg trænger nu bestandigt til
den forvisning. Så bøjede han sig ned mod mig og så
mig så fast og kærligt ind i øjnene mens han sagde:
— "Tror du ikke der er andre der også gør det?" —
— Og ^{i morges} kom salme efter salme som sagde det
samme, om end, hver på sin egen vis: —
Og så spurgte det i mig: er det ikke der og der alene
at alt kristen bevis må hentes; i vor hjerne tro?

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

til den overbevisning, at der ikke blot er sjæl, men både,
 på videligt, nerves - og hjerte - liv i Klomater som i dyr
 o. o. v. - Så synes jeg, det fører ind til det samme.
 Men jeg forstår jo ikke, og kan ikke tale om det, skønt jeg ikke
 kan lade være at tænke på det.
 Lykkefølelse er vi siges jeg, dog af yngre gamle, fra vi var små,
 er ledet ind til Gud ved vor Herre Jesus, så vi delene hos ham
 og gennem hans åbenbarelse, lærer vor fader og Skaber at kende.
 At Grundtvig, gennem samtalerne i Ravnegårdet har nu
 get at sige sit folk om nej, til Klashed og forstædelse af
 menneskelivet og hele skabningen - under det lys: Livets
 ord har tændt hos os, og efterhånden vil føre os frem ad
 - det gør mere og mere op for mig.
 Nu, tak for denne lille stand jeg har måtte lade pennen
 løbe, til dig, som den kunde lide det.
 Jeg for den store glede, nu at ha' min gl. hustru hende
 her. Jeg er så sikker på, at det er sønn, far og mor kunde ønske
 det for os. Og det er så godt at vi har Jørgen Blasek.
 Er raske alle? Mærk: Kund togde det Skine var sønn? Og hvem
 var den? Og for' vi kunde ha' over i skovene. Men i mit hjerte, ja!
 måske stend? Og rejste du til Frankrig? Det var mange skøns mål

borte med alle
 siges om grund
 og over
 alle på
 Klashed

SKOVGAARD-MUSEET
 Koppe 86 Nr. 3619